

ע"פ 24950/04/16 - שרה נתניהו המערערת נגד גיא אליהו, מדינת ישראל - משרד ראש הממשלה, עזרא סיידוף, קלינור אחזקה בע"מ המשיבים

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 24950-04-16
בפני כבוד הנשיא יגאל פליטמן

שרה נתניהו המערערת

-

1. גיא אליהו

2. מדינת ישראל - משרד ראש הממשלה

3. עזרא סיידוף

4. קלינור אחזקה בע"מ המשיבים

בשם המערערת - עו"ד ד"ר יוסי כהן

בשם המשיב 1 - עו"ד נעמי לנדאו

בשם המשיבים 2 ו-3 - עו"ד ענבל וילנר

בשם המשיבה 4 - עו"ד שלמה בכור

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתו של מותב בית הדין האזורי בירושלים [הנשיאה (בדימוס) השופטת דיתה פרוז'ינין ונציגי הציבור גב' נחמה אנג'ל ומר רמי לוי; סע"ש 16783-04-14] מיום 3.4.2016, שלא לפסול עצמו ממתן פסק הדין בתביעה שהגיש המשיב 1 נגד המשיבים 2-4.

רקע

2. ביום 10.2.2016 ניתן פסק הדין בעניין נפתלי (סע"ש 38335-03-14 **מני נפתלי - מד"י ואח'**; להלן - **עניין נפתלי**) על ידי מותב שכלל את השופטת דיתה פרוז'ינין ונציגי הציבור מר נתן מזרחי ומר אליעזר יערי. המערערת דכאן (להלן - **גב' נתניהו**), לא הייתה צד בעניין נפתלי, כפי שהיא איננה צד לתביעה מושא הערעור שלפניי, אלא העידה במסגרת ההליך, בעניין טענתו של מר נפתלי להעסקה פוגענית במעון ראש הממשלה (להלן - **המעון**). יצוין, כי על פסק הדין בעניין נפתלי הוגשו שלושה ערעורים: מטעם מר נפתלי,

עמוד 1

מטעם המדינה ומטעם גב' נתניהו. בערעורה של גב' נתניהו מתנהל הליך הנוגע לשאלת קבלת הערעור העצמאי שהוגש מטעמה לרישום, כמי שלא הייתה צד להליך, וטרם ניתנה החלטה בסוגיה זו.

3. במקביל, מתנהלת בבית הדין האזורי בירושלים, לפני מותב הכולל את השופטת פרוז'נין יחד עם שני נציגי ציבור אחרים, כמפורט בסעיף 1 לפסק דין זה, תביעתו של המשיב 1 (להלן - **מר אליהו**) נגד המשיבים 2-4, שאף בה הועלתה טענה להעסקה פוגענית במעון, יחד עם טענות אחרות הנוגעות לתקופת עבודתו במעון וסיומה. שלב הראיות בתביעה זו הסתיים, סיכומי הצדדים הוגשו, וכעת התיק ממתין למתן פסק הדין. יצוין, כי במסגרת הליך זה הגיעו הצדדים לו לכדי הסכמה דיונית, שלפיה פרוטוקולי הדיונים בעניינו של מר נפתלי יצורפו לתיק.

בקשת הפסלות וההחלטה

4. ביום 20.3.2016, לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, הגישה גב' נתניהו בקשה לפסילת מותב בית הדין מלהמשיך לדון בתביעת מר אליהו וממתן פסק הדין בה. בבקשתה טענה גב' נתניהו, כי קביעות בית הדין ביחס אליה בעניין נפתלי מחייבות את פסילת המותב והימנעותו מהכרעה בתביעתו של מר אליהו. זאת, משום שהסעד המבוקש בתביעה זו, כמו גם חומר הראיות שהוצג לפני בית הדין, זהים לאלו שהוגשו בעניין נפתלי, פרט לעובדה שחברת קלינור, המשיבה 4, לא נתבעה בעניין נפתלי. לטענתה של גב' נתניהו, קביעת מותב בית הדין בעניין נפתלי, שלפיה המעון מנהל באופן המהווה העסקה פוגענית כלפי עובדיו, שמר אליהו נמנה עליהם, מעידה כי דעת המותב "נעולה" ופוסלת אותו ממתן פסק הדין בעניינו של מר אליהו. גב' נתניהו הסתמכה בבקשתה על פסק דינו של בית הדין המשפט העליון מהעת האחרונה בעניין רוזן (ע"א 461/14 רוזן נ' ביטון, ניתן ביום 14.1.2015; להלן - **עניין רוזן**).

5. מר אליהו התנגד לבקשה, וטען כי בעלי הדין בתביעתו לא העלו כל טענה בעניין לגיטימיות המותב, וכי בקשה מצד עד לפסילת מותב היא חסרת תקדים, אין לה כל בסיס, ודי בטעם זה כדי לדחותה. עוד טען מר אליהו, כי בקשת הפסלות נגועה בשיהוי בהגשתה, שכן גב' נתניהו הייתה מודעת היטב לעובדה שבשתי התביעות נדונה מסכת עובדתית דומה, ובחרה להגיש את בקשת הפסלות רק לאחר שניתן פסק דין שאינו תואם את עמדתה. מעבר לזאת, כך טען, פסילת המותב בשלב זה של ההליך עלולה לגרום נזק רב לצדדים. עוד הוסיף מר אליהו וטען, כי מותב בית הדין הדין בתביעתו אינו זהה למותב שדן בעניין נפתלי, וכי המסכת העובדתית דומה, אך אינה זהה. מעבר לאמור, הפנה מר אליהו להסכמה הדיונית שאליה הגיעו הצדדים, לפיה פרוטוקולי הדיונים בעניין נפתלי יצורפו לתיק זה, הסכמה אשר לדידו סותרת כל טענה למשוא פנים מצד המותב, ולמעשה מעידה על ההיפך הגמור.

6. המשיבים 2 ו-3, המדינה ומר סידוף (להלן - **המדינה**) התנגדו אף הם לבקשת הפסלות, והבהירו כי לידם לא עולה כל חשש למשוא פנים מצד המותב, ולפיכך לא קמה עילה לפסילתו.

7. בהחלטתו מיום 3.4.2016 קבע בית הדין, כי בקשת הפסלות לא הוגשה בידי אחד מבעלי הדין בתביעה, וכי היא הוגשה בשיהוי: בקשת הפסלות הוגשה ביום 20.3.2016, אף שעילת הבקשה נודעה לגב' נתניהו לכל המאוחר ביום מתן פסק הדין בעניין נפתלי, ביום 10.2.2016. בינתיים, הוגשו סיכומי המשיבים בתיק, ורק לאחר מכן הוגשה בקשת הפסלות. מעבר לזאת, כבר במהלך החודשים אוקטובר - נובמבר 2015, במועד שבו הסכימו הצדדים לצורך לחומר הראיות בתביעת מר אליהו את פרוטוקולי הדיונים בעניין נפתלי, ידעה גב' נתניהו כי חלק מחומר הראיות הנוגע לאופן ההעסקה במעון יהיה זהה בשתי התביעות, וחרף האמור בחרה להגיש את בקשת הפסלות רק לאחר מתן פסק הדין בעניין נפתלי.

בית הדין קבע, כי שיהיו בהגשת בקשה לפסילת שופט מהווה, כשלעצמו, טעם שלא להיענות לה, והסביר כי הלכה זו נועדה למנוע מצב שבו מתנהל דיון פגום עקב חשש למשוא פנים, וכדי למנוע מצד להליך לנצור טענת פסלות הידועה לו, ולהעלותה בשלב מאוחר של הדיון שנראה לו מתאים.

8. בית הדין לא הסתפק באמור, ודחה את הבקשה גם לגופה. בית הדין התייחס לטענתה העיקרית של גב' נתניהו בבקשת הפסלות, שלפיה בעניין נפתלי קבע בית הדין קביעות נחרצות לגבי ההעסקה הפוגענית במעון. מכאן, שלבית הדין עמדה מוקדמת בעניין זה ו"דעתו נעולה", ומאחר שבתביעת מר אליהו אמור בית הדין להכריע על סמך אותו חומר ראיות, הרי שלמעשה התביעה כבר הוכרעה. לעניין זה הפנה בית הדין להלכה הפסוקה, שלפיה החלטה קודמת של שופט או מותב בית הדין כלפי צד להליך, אין בה כדי להביא לפסילת השופט או המותב אשר נתנו את ההחלטה, שכן פסיקה של בית הדין כנגד צד להליך, אינה מעידה כי לבית הדין דעה קדומה נגדו. עם זאת נפסק, כי אם קיים קושי ממשי להצביע על הבדל מהותי בין הסוגיות הטעונות הכרעה בכל אחד מן ההליכים, או שמדובר באותה תשתית ראייתית, הרי שראוי הוא, ככלל, שבית המשפט אכן יפסול עצמו מלשבת בדיון.

בית הדין הצביע בהחלטתו על הבדלים משמעותיים ביותר בין שתי התביעות אשר מאיינים את החשש כי מותב בית הדין לא יוכל להשתחרר מקביעותיו הקודמות, וידון בעניינו של מר גיא אליהו באובייקטיביות המתבקשת, בלא משוא פנים, ומבלי שדעתו תהיה משוחדת.

ראשית, הצביע בית הדין על כך שמותב בית הדין אינו זהה בשתי התביעות, שכן אף שהשופט פרז'נין השתתפה בהרכבים בשתי התביעות, הרי שנציגי הציבור אינם זהים. במצב זה, קבע בית הדין, לא ניתן לומר כי הרכב בית הדין שעתיד ליתן את פסק הדין בעניין מר אליהו הוא אותו הרכב שכבר הביע עמדתו בעניין ההעסקה הפוגענית במעון, ומכאן שלא ניתן לקבוע כי דעתו של מותב בית הדין נעולה.

שנית, הצביע בית הדין על כך שאין זהות בין הצדדים בשני התיקים. כך, בעוד שהנתבעים בעניין נפתלי היו משרד ראש הממשלה, מר סידוף וראש הממשלה מר בנימין נתניהו, הרי שבתביעת מר אליהו ראש הממשלה אינו נתבע, והתביעה הוגשה גם נגד חברת קלינור.

שלישית, קבע בית הדין, התשתית הראייתית אינה זהה בשני התיקים, נוכח העובדה שבקשתו של מר אליהו לצרף לתביעתו את כל המוצגים והנספחים שהוגשו בעניין נפתלי - נדחתה.

רביעית, הסעדים שנתבעו אינם זהים בשני התיקים. בתביעתו של מר אליהו נתבעו 4 סעדים. הטענה בדבר העסקה פוגענית במעון ותביעת פיצוי בגינה, היא רק אחת מתוך הטענות שנטענו והסעדים שנתבעו בגינן. טענות אחרות של מר אליהו בתביעתו, הן כי כאיש אחזקה במעון התקיימו יחסי עובד ומעסיק בינו למדינה, אף כי הועסק באמצעות חברת קלינור, כי קיבל הבטחה ממר סידוף להיקלט כעובד מדינה, ויש לחייב את המדינה לעמוד בהבטחה שניתנה לו, וכן כי חברת קלינור לא מילאה את חובתה כמעסיק על פי חוק הגנת השכר, וחוקים אחרים. טענות אלו אינן נוגעות לגב' נתניהו, ומכאן שלא יעלה על הדעת לפסול את המותב מלדון בהן, וזאת במיוחד כאשר הצדדים להליך לא ביקשו זאת.

9. נוכח כל האמור לעיל, דחה בית הדין האזורי את בקשת הפסלות, וזאת אף מבלי לדון בשאלה האם רשאי עד לבקש פסילת מותב. עוד נקבע, כי הוצאות הבקשה ילקחו בחשבון עם סיום ההליך ובהתאם לתוצאתו.

הערעור

10. גב' נתניהו הגישה ערעור על החלטה זו של בית הדין האזורי, ובו חזרה, בעיקרו של דבר, על טענותיה בבקשת הפסלות. גב' נתניהו ביקשה להדגיש, כי בפסק הדין בעניין נפתלי, קבע בית הדין קביעות מפורשות, נחרצות וחד משמעיות בנוגע להעסקה הפוגענית במעון, עד כי אין כל ספק כי בית הדין האזורי, ולמצער ראשת ההרכב, אינו יכול לקבוע בתביעתו של מר אליהו קביעות המנוגדות לקביעותיו בעניין נפתלי. יתרה מכך. בית הדין קמא הסתמך בעניין ההעסקה הפוגענית בעיקר על עדותו של מר אליהו, שבית הדין מצא לקבלה ללא עוררין. גב' נתניהו טענה עוד, כי קביעותיו של בית הדין קמא בעניין ההעסקה הפוגענית במעון, חרגו מגדר הסעדים שנתבעו בעניין נפתלי ולמעשה נקבעו על ידי בית הדין קמא בחוסר סמכות. יתרה מזאת, נוכח הקביעות המפורשות שניתנו בעניין נפתלי, היה מצופה כי ראשת ההרכב תפסול עצמה מיוזמתה מהמשך הדיון בתביעת מר אליהו.

מעבר לאמור טענה גב' נתניהו, כי בהחלטתו בבקשת הפסלות לא הצהיר בית הדין קמא כי דעתו אינה נעולה. גב' נתניהו ביקשה להבהיר, כי היא אינה טוענת למשוא פנים מצד בית הדין קמא, אלא טענתה היא כי לאור הקביעות שנקבעו בעניין נפתלי, בית הדין אינו יכול לקבוע בפסק הדין בתביעת מר אליהו, קביעות אחרות בנוגע לאותה טענה של העסקה פוגענית במעון.

עוד טענה, כי ההבדלים בין שני ההליכים שאותם פירט בית הדין האזורי בהחלטתו, אינם הבדלים משמעותיים המצדיקים דחייתה של בקשת הפסלות.

לעניין השיהוי טענה גב' נתניהו, כי רק לאחר מתן פסק הדין בעניין נפתלי קמה עילת הפסלות, נוכח קביעותיו הנחרצות של אותו פסק דין בעניין ההעסקה הפוגענית במעון, המעידות על נעילת דעתו של בית הדין האזורי. לפיכך, ומשרק בשלב זה התחווה לה עמדתו של בית הדין האזורי בעניינה, לא ניתן היה לצפות כי בקשת הפסלות תועלה קודם למתן פסק הדין בעניין נפתלי. מעבר לזאת, זכותה להגיש בקשת פסלות, כמו גם זכותה לערער על פסק הדין בעניין נפתלי, כמי שלא הייתה צד להליך, קמה רק לאור אותן קביעות קשות ונחרצות כלפיה בפסק הדין, כאשר בית הדין נהג בה, במסגרת פסק דינו, כ"נתבעת למעשה". גב' נתניהו הבהירה, כי חומר הראיות בעניין נפתלי לא היה בידיה, שכן לא הייתה צד להליך, ומעבר לכך, אין בשיהוי כדי למנוע העלאת טענת פסלות מוצדקת.

11. גב' נתניהו ביקשה, הן בהודעת הערעור מטעמה והן במסגרת בקשה נפרדת שהגישה, לקבוע דיון לפני מותב בערעור הפסלות, יחד עם דיון מקדמי בשלושת הערעורים שהוגשו על פסק הדין בעניין נפתלי. לאחר שהתקבלו תגובות המשיבים לבקשה זו, היא נדחתה בהחלטת מיום 15.5.2016.

12. המדינה הפנתה בתשובתה לערעור הפסלות לטיעוניה בעניין זה בבית הדין האזורי.

13. המשיב 1 לא הגיב לערעור הפסלות לגופו, אלא טען במסגרת תגובתו לבקשה לקביעת מועד דיון, כי לא ברורה זכותה של המערערת להגיש בקשת פסלות בהליך שהיא איננה צד לו, וכי הן בקשת הפסלות והן הערעור הוגשו ללא צירוף תצהיר כנדרש.

הכרעה

14. לאחר שנתתי דעתי לערעור, לתשובות לו, לכלל החומר שהובא לפניי ולנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. טעמי לכך אבאר להלן.

15. הלכה היא כי "מעצמהיותה בבקשה לפסלות שופט בבקשה המטילה על הצלבדעל שופט אישיותו על מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עלילת פסלות" (ראו,

למשל, עפ"ס 31944-03-12 מורגנשטיין - בנקהמזרחי, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין דיבתחושתם של בעלי הדין וביאכוחם אובהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאתחן -בן עליזהחן ושות', ניתן ביום 21.2.2011). ככלל, חזקה היא "כיהשופטהיושבבדין, מקצועיומיומוןובידולבלבחוןאת הענייניםהמובאיםבפניוללאמשואפנים. אףכללהוא, כיינתןמשקלרלב לעמדת השופטהסבורכיאינומנועמלישבבדין, וערכאתהערעורלאתערבבחוותדעתו שלהשופטהסבורכיבידולנהלאתההליךבאובייקטיביות, אלאבמקרים קיצונייםבלבד" (עפ"ס 16943-11-11 חברהישראליתלמוביליסבע"מ -מאירי, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאותשם; וראוגם עפ"ס 28458-10-11 עמותתאנואר - מחאמיד, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאותשם).

במקרה שלפניי, בית הדין האזורי לא מצא ממש בבקשת הפסילה, ונימק היטב בהחלטתו מדוע דעתו אינה נעולה ומדוע אין מקום להיעתר לבקשת גב' נתניהו לפסול עצמו. לא מצאתי כי מדובר במקרה קיצוני המצדיק התערבות בשיקול דעת זה של בית הדין האזורי.

16. אשר לשיהוי ייאמר, כי די היה בטעם זה כדי לדחות את בקשת הפסלות שהגישה גב' נתניהו. בהתאם לתקנה 112'ב לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 "בתחילת הדין בתובענה או בערעור, ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות; לא היה באפשרותו לטעון אותה טענה בשלב האמור, רשאי הוא לטענה לאחר מכן, ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות". משמע, ומעבר לשאלת היותה של הגב' נתניהו "בעל דין" בהליך באופן המעמיד לה את הזכות לבקש את פסילת המותב, שאליה לא נידרש במסגרת פסק דין זה, הרי שהיה עליה לבקש את פסילת המותב, ככל שחפצה לעשות כן, מיד לכשנודעה לה עילת הפסלות.

העובדה שהפרוטוקולים בעניין נפתלי הועברו בהסכמת הצדדים גם לתביעה בעניין אליהו, הייתה ידועה לגב' נתניהו זה מכבר. בעניין זה טוענת המערערת כי חומר הראיות לא היה חשוף בפניה כמי שלא הייתה צד לתביעה, וכי עמדתו של בית הדין האזורי בסוגית ההעסקה הפוגענית במעון התבררה לה רק לאחר מתן פסק הדין בעניין נפתלי. אם כך, היה על גב' נתניהו להגיש את בקשת הפסלות מיד לאחר מתן פסק הדין בעניין נפתלי. אלא שגם אם נגדיר מועד זה כמועד הקמת עילת הפסלות, כטענתה, הרי שאף ממועד זה חל שיהוי בהגשת הבקשה לפסילת המותב, שלא ניתן לו כל הסבר המניח את הדעת. זאת, במיוחד כאשר בינתיים הוגשו סיכומי הצדדים בתביעת אליהו, והתיק ממתין למתן פסק הדין, אשר התעכב למעשה, עד למתן פסק דין זה בערעור הפסלות. משמעות קבלת בקשת הפסלות בנסיבות אלו, הייתה עיכוב רב בהליכים וסרבולם, וזאת במיוחד בהתחשב בעובדה שהצדדים לתביעה, לא רק שלא ביקשו את פסילת המותב, אלא אף התנגדו לבקשה.

בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ התייחס בהרחבה להעלאת בקשת פסלות בשלב מאוחר של הדיון, ופסק כזאת:

"מקום שבו מועלית הטענה באיחור, נדרש הטוען לעמוד במבחן "היכולת לדעת", ואין הוא יוצא ידי חובה אלא אם הראה כי גם בשקידה סבירה לא יכול היה לגלות ולדעת את דבר קיומה של עילת הפסלות במועד מוקדם יותר ... טעמים של כללים אלה הוא שהעלאתה של טענת פסלות בשלב מתקדם של ההליך, לאחר שבעלי-הדין הביאו את כל ראיותיהם או את רובן, או השמיעו את כל טענותיהם או את רובן, עלולה לפגוע לא רק בסדרי עבודתו של בית-המשפט, אלא גם - ובכך טמון העיקר - באינטרסים חיוניים של בעלי-הדין. פסילת השופט בשלב מתקדם של ההליך תחייב את

פתיחתו של ההליך מחדש בפני שופט אחר, וההליך החדש, שבו יוכלו הצדדים לשוב ולכלכל את מהלכיהם בתחומי הבאת הראיות והטיעון המשפטי, על-פי לקחי ניסיונם בגלגולו הראשון של ההליך, יהיה בהכרח שונה מן ההליך המקורי. מכאן נגזרת התפיסה, שלא הרי טענת פסלות המועלית על סף ההליך, או סמוך לאחר תחילתו, כהרי טענת פסלות המועלית בשלב מתקדם של ההליך, לקראת סיומו או לאחריו. וככלל, רשאי בית-המשפט לסלק על הסף טענת פסלות רק בשל כך שהועלתה באיחור."

[בג"ץ 1622/00 יצחק נ' נשיא בית המשפט העליון, פ"ד נ"ד(2), 54]

17. כאמור, בית הדין האזורי דחה את בקשת הפסלות גם לגופה. במסגרת זו התייחס בית הדין לטענת גב' נתניהו כי דעתו "נעולה" בתביעת מר אליהו, בעקבות פסיקתו בעניין נפתלי. המערערת הסתמכה בטענתה זו על פסק הדין בעניין רוזן שאליו הפנתה בערעורה, כמו גם בבקשת הפסלות מטעמה, שבו נקבע לעניין זה כך:

"השאלה המתעוררת בהליך דנא רלוונטית לתת-הקבוצה של המקרים, בה נטען שהשופט היושב בדין מכיר את הסכסוך הנדון ואף הביע לגביו עמדה, קרי כי לשופט עמדה מוקדמת לעניין הטענה שהועלתה לפניו ואשר טעונה הכרעה (ראו, יגאל מרזל דיני פסלות שופט 264 (2006) ...). כלום נדרש השופט לפסול עצמו מלשבת בדין במקרים מסוג זה?

התשובה לשאלה זו אינה חד משמעית. דוגמאות מן הפסיקה מלמדות כי לא מתקיימת בהכרח עילת פסלות בכל מקרה בו בית המשפט הביע עמדה מוקדמת ביחס לעניין המונח לפניו.

לצד זאת חובה לציין, כי הכלל שהתגבש בפסיקה, לפיו לא מתקיימת בהכרח עילת פסלות במקרים המתוארים, מתבסס על ההנחה שכמעט תמיד יימצא הבדל מסוים בין ההליך המוקדם בזמן בו הכריע השופט, לבין ההליך בו הועלתה טענת הפסלות. פועל יוצא מכך הוא, שאם קיים קושי ממשי להצביע על הבדל מהותי כלשהו בין הסוגיות הטעונות הכרעה בכל אחד מן ההליכים, או שמדובר באותה תשתית ראייתית, הרי שראוי הוא, ככלל, שבית המשפט אכן יפסול עצמו מלשבת בדין."

כמפורט לעיל, בית הדין האזורי הצביע בהחלטתו על מספר הבדלים מהותיים בין שני ההליכים, השוללים את הטענה כי דעתו נעולה בתביעת מר אליהו, ובהם כי אין מדובר באותו הרכב אשר פסק בעניין נפתלי, הצדדים אינם זהים, הסעדים שנתבעו אינם זהים ואף התשתית הראייתית אינה זהה.

יוער, כי באורח טבעי, מותבי בתי הדין האזוריים דנים בתביעות שונות של מספר עובדים את אותו מקום עבודה. בתביעות הללו יקרה תדיר כי ראש המותב יהא אותו ראש מותב בכל התביעות נגד אותו מקום עבודה, ואילו נציגי הציבור אפשר שיהיו שונים בכל תיק ותיק.

לא אחת, על מנת לייעל את הדיון, מסכימים הצדדים להתדיינות כי פרוטוקולי הדיונים הקודמים בתיקים האחרים יוגשו גם לתיק הנדון.

בכך, אין כל סיבה או הצדקה לפסילה בדיעבד, לאחר מתן פסק הדין הראשון שניתן על ידי אחד המותבים באחת מאותן תביעות, את כל המותבים שדנים בתביעות האחרות נגד אותו מקום עבודה.

ואם הדברים נכונים כאשר אין מחלוקת ואין מתעוררת כלל שאלה בדבר היות בעל דין בעל זכות ערעור על פסק הדין ובעל זכות לבקש פסילת מותב, קל וחומר במקרה שלפניי.

יוער עוד, לשם השלמת התמונה ביחס לטענות גב' נתניהו בעניין רוזן, כי הנפסק שם התייחס למקרה שבו שופט אמור לשבת כמעין ערכאת ערעור על פסיקתו שלו עצמו באותו הליך, במסגרת "דיון חוזר" על החלטה לאחר תביעה נגזרת או תובענה ייצוגית בזיקה לניירות ערך. ברי כי אין מדובר בנסיבות הדומות לנסיבות העניין שלפניי, כאשר מדובר בפסיקה בשתי תביעות שונות, שיש ביניהן הבדלים משמעותיים, כפי שפורט לעיל.

18. על האמור יוסף, כי בתקנה 112ג' (ב) לתקנות, נקבע לגבי

אופן הגשת ערעור פסלות, כי "**בערעור יפורטו כל נימוקי ההתנגדות להחלטה ויצורף לו תצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה**..." המערערת לא צירפה תצהיר לבקשת הפסלות ואף לא לערעור הפסלות, לשם תמיכה בטענות שהועלו בהם. גם טעם זה מצטרף לטעמי דחיית הערעור, בהתחשב בכלל האמור לעיל.

19. אשר על כן, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, משנסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים שבהם ערכאת הערעור תתערב בדעתו של מותב בית הדין קמא, הסבור כי בידו להמשיך ולנהל את ההליך באובייקטיביות.

20. **סוף דבר** - הערעור נדחה. המערערת תישא בהוצאות מר אליהו והמדינה בגין הליך הערעור, בסך של 2,000 ₪ לכל אחד מהם, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר התשע"ו (23 מאי 2016), בהיעדר הצדדים ויישלח אליהם. 78313

5129371

54678313

הנשיא יגאל פליטמן